

full DOMINICAL

CARTA DOMINICAL

† SALVADOR CRISTAU I COLL
Bisbe de Terrassa

Una societat necessitada d'orientació

Mirant al voltant veiem els canvis que s'han produït en aquests darrers anys a la nostra societat. Canvis de tota mena i en tots sentits que, si bé, d'una banda, ens han proporcionat importants avenços tècnics, mèdics i científics que contribueixen en gran manera al progrés i el benestar de tots, sembla però, d'altra banda, que en l'àmbit del pensament i dels valors en general vivim immersos en una certa confusió, sobretot pel que respecta a alguns aspectes fonamentals de la persona i de la vida humana. I no és fàcil per als cristians situar-se en aquest context mantenint la seva identitat i respectant alhora maneres de pensar i sensibilitats a vegades molt diferents.

El Concili Vaticà II, en la constitució *Gaudium et Spes* sobre l'Església en el món actual, aportava unes valuoses reflexions sobre l'ésser humà, sobre l'evolució del

món present, sobre el paper i la missió de l'home en l'univers i sobre el destí últim de les coses i de la humanitat. Deia el Concili: «Tanmateix, davant l'actual evolució del món, cada dia són més nombrosos els que es plantegen o els que emprenen amb nova penetració les qüestions més fonamentals: Què és l'home? Quin és el sentit del dolor, del mal, de la mort, que, malgrat tants progressos fets, encara subsisteixen? Quin valor tenen les victòries aconseguides a un preu tan car? Què pot donar l'home a la societat? Què en pot esperar? Què hi ha després d'aquesta vida temporal?» (GS, 10).

És per això que els cristians, que creiem i sabem que Jesucrist és la veritable llum del món, ens sentim cridats a oferir als homes i dones del món actual aquesta llum com sempre ha fet l'Església d'ençà que Jesús ressuscitat digué als seus

deixebles: «Aneu, doncs, a tots els pobles i feu-los deixebles meus, batejant-los en el nom del Pare i del Fill i de l'Esperit Sant i ensenyant-los a guardar tot allò que us he manat. Jo seré amb vosaltres dia rere dia fins a la fi del món» (Mt 28,19-20)

Centrant-nos en el tema de l'educació, en aquests dies en què ja han començat les preinscripcions a les escoles, ens sentim responsables de recordar el que suposa la persona i el missatge de Jesús per ajudar a construir persones amb el convenciment que en Ell trobaran el sentit de la vida, i podran ser veritablement feliços. El papa Benet XVI, en la missa solemne d'inici de ministeri, el 24 d'abril de 2005, ens deia adreçant-se als joves i a tots: «No tingueu por de Crist! Ell no treu res, i ho dona tot. Qui es dona a ell, rep el cent per un. Sí, obriu, obriu de bat a bat les portes a Crist, i trobareu la veritat».

És des d'aquest convenciment que en els plantejaments de tota escola cristiana o d'inspiració cristiana s'ha tingut sempre present la persona del Crist ressuscitat i els valors de l'Evangeli. I en el seu ideari, en el centre del seu plantejament educatiu l'escola cristiana proposa el missatge de l'Evangeli com un camí per créixer, com un procés de maduració per a la persona humana, respectant, és clar, l'opció i els drets dels quals professen una altra religió o tenen uns principis i valors diferents. Per això és important que els pares i mares coneguin quin és el criteri i l'ideari de l'escola que escullen per als seus fills, entenent que sempre, ells són els primers responsables i principals protagonistes de l'educació dels seus fills. I que en aquesta educació la fe no és un afegit sinó que és un element constitutiu i fonamental, que es troba a la base de l'educació cristiana i s'ofereix des de la llibertat de l'ésser humà.

ENTREVISTA

Acompanyar amb amor

FULGENCIO ESPA

Els dies 26 i 27 de gener es va celebrar la 61a edició de les Jornades de Qüestions Pastorals de Castelldefels, que van tractar el tema «Ajudar a créixer: l'acompanyament espiritual». Una de les ponències va anar a càrrec del rector de la parròquia de Santa Maria de Natzeret del barri de Vallecas de Madrid, Dr. Fulgencio Espa, que va parlar de l'anomenada generació 5G i dels diversos reptes i oportunitats que presenta. «Per a acompanyar els joves el primer és l'amor: s'han de sentir estimats, que els estimem; els joves se senten estimats quan participen de les seves alegries», assegura.

Com ha de ser l'acompanyament espiritual en els més joves?

En part és comú a l'acompanyament de qualsevol persona. Es tracta d'un encontre ple de respecte a la llibertat de l'altre, delicat, i que tracta de donar les pistes adients perquè l'acompanyat pugui trobar la voluntat de Déu. En els joves, aquest acompanyament adquireix un major signe de paternitat espiritual, tant per la situació vital de la joventut en general com l'estat actual dels joves en particular.

Què s'ha de tenir en compte quan es dirigeix un jove?

L'aspecte més particular podria ser el fet que acompanyar no es refereix únicament a una conversa periòdica. Significa estar pendent dels anhels de la joventut i acompanyar-los. Per això és útil invertir temps en ells, participar de les seves alegries i gaudir d'espais de convivència amb ells.

La generació 5G és fàcil d'acompanyar?

La generació actual, acostumada a la immediatesa dels mitjans, és necessàriament més volàtil. No obstant això, desconfiar d'ells per aquesta raó seria un gran error. Cerquen relacions autèntiques i nosaltres podem obrir-los a elles a través d'un acompanyament i de la vida en comunitat. Crec que cal fomentar una plenitud de sentit més enllà de la plenitud de sentits.

Òscar Bardají i Martí

BISBAT DE TERRASSA

LA PASSIÓ

La Passió de Llinars del Vallès

A la nostra diòcesi, al Vallès Oriental, tenim una de les millors Passions que es representen actualment a Catalunya. Estrenada l'any 2000, utilitza un llenguatge planer i una dramatúrgia contemporània que interpelel directament el públic. Es tracta de la Passió de Llinars del Vallès, que porta per títol *Veniu a mi*, una Passió de Primer Anunci cristià.

Centrada en la força del text i de la interpretació, aconsegueix transmetre el

cor de l'Evangeli, la Bona Nova, a través del relat d'un grup de testimonis, combinat amb la tècnica cinematogràfica del flash-back. Un dels seus trets distintius és la feminitat, present tant en la mirada com en el pes dels personatges femenins, que aporten sensibilitat, humanitat i profunditat al relat.

L'autora és Reyes Barragán, professora de català d'adults i filla de Llinars, que ofereix una lectura actual i universal de la figura de Jesús, oberta tant a creients com a no creients.

Aquesta és l'única Passió que es representa en el territori de la diòcesi de Terrassa i, enguany, es posarà en escena els dies **21, 22, 28 i 29 de març, a les 17 h, al Teatre Auditori de Llinars del Vallès**. Les entrades es poden adquirir al web del teatre: www.teatreauditorillinars.cat.

LEX ORANDI, LEX CREDENDI

La sublimidad del conocimiento de Jesucristo

HNA. M. DE LOS ÁNGELES MAESO ESCUDERO

Franciscana de los Sagrados Corazones

Estamos recorriendo el camino cuaresmal, acercándonos a la celebración de la Semana Santa, muerte y resurrección del Señor. Día tras día, si bien con nuestros pequeños pasos en un movimiento continuo y llevado del amor, deseamos conocer más y unirnos al Señor. «Jesucristo —ver al cual es ver al Padre (cf. Jn 14,9)—, con su total presencia y manifestación personal, con palabras y obras, señales y milagros y, sobre todo, con su muerte y resurrección gloriosa entre los muertos; finalmente, con el envío del Espíritu de verdad, completa la revelación» (DV, 4).

En el Tabor, los discípulos oyeron una voz llena de amor, voz que deja entrever la ternura y la misericordia del Padre: «Este es mi Hijo, el amado, en

quien me complazco. Escuchadlo». ¡Sublimidad del conocimiento de Jesucristo! «Todo lo considero pérdida, dice san Pablo, comparado con la excelencia del conocimiento de Cristo Jesús, mi Señor» (Flp 3,8). Y recordamos las palabras del Papa al decirnos que «Jesús nos revela a Dios con su verdadera e íntegra humanidad» (Audiencia 21.01.26).

A María, Madre de Jesucristo, «verdadero Dios y verdadero Hombre en la unidad de su Persona divina» (CIC n. 480), le pedimos que ruegue por nosotros para que en la humildad de nuestro ser, pero confiados en la llamada y misericordia del Padre, guiados por el Espíritu Santo, cada día avancemos en el conocimiento, intimidad, amor y servicio al Señor y a los hermanos.

Lectures de la missa diària i santoral

2. ■ Dilluns (lit. hores: 2a setm.) [Dn 9,4b-10 / Sl 78 / Lc 6,36-38]. Sant Lluç, bisbe; santa Genara, mr.; santa Agnès de Praga o de Bohèmia, rel. franciscana.

3. ■ Dimarts [Is 1,10.16-20 / Sl 49 / Mt 23,1-12]. Sant Medir, pagès mr. barceloní; sant Ermenter (o Emeriti) i sant Celdoni (o Celoni), soldats mrs. a Calahorra; santa Màrcia, vg. i mr.

4. ■ Dimecres [Jr 18,18-20 / Sl 30 / Mt 20,17-28]. Sant Casimir (1458-1484), príncep polonès; sant Lluç I, papa (romà, 253-254) i mr.; sants Nèstor, Eteri, Arcadi, Capító, bisbes i mrs.

5. ■ Dijous [Jr 17,5-10 / Sl 1 / Lc 16,19-31]. Mare de Déu d'Àfrica; sant Focas, mr.; sant Joan Josep de la Creu, rel. franciscà; santa Olívia, vg. i mr.; sant Luperç, mr.

6. ■ Divendres [Gn 37,3-4.12-13a.17b-28 / Sl 104 / Mt 21,33-43.45-46]. Sant Oleguer (†1137), bisbe de Barcelona i de la Tarragona reconquerida. Sant Virgili, bisbe; santa Coleta Boylet (†1447), vg. reformadora clarissa.

7. ■ Dissabte [Miq 7,14-15.18-20 / Sl 102 / Lc 15,1-3.11-32]. Santa Perpètua i la seva serventa Felicitat, mrs. a Cartago (203). Sant Teòfil, bisbe.

8. ■ † Diumenge vinent, III diumenge de Quaresma (lit. hores: 3a setm.) [Ex 17,3-7 / Sl 94 / Rm 5,1-2.5-8 / Jn 4,5-42]. Sant Joan de Déu (1495-1550), rel. portuguès, fund. a Granada de l'Orde Hospitalari (OH), patró dels malalts i dels bombers. Sant Veremon (Bermudo) d'Irache, abat; santa Aurèlia de Niça, mr.

Intencions del Sant Pare per al mes de març

Preguem perquè les nacions procedeixin a un desarmament efectiu, particularment el desarmament nuclear, perquè els líders mundials elegeixin el camí del diàleg i de la diplomàcia en comptes de la violència.

DIUMENGE II DE QUARESMA

Lectura del llibre del Gènesi (Gn 12,1-4a)

En aquells dies, el Senyor digué a Abram: «Ves-te'n del teu país, del teu clan i de la casa del teu pare, cap al país que jo t'indicaré. Et convertiré en un gran poble, et beneiré i faré gran el teu nom, que servirà per a beneir. Beneiré els qui et beneixin, però els qui et maleeixin, els maleiré. Totes les famílies del país es valdran de tu per beneir-se».

Abram se n'anà tal com el Senyor li havia dit.

Salm responsorial (32)

R. *Que el vostre amor, Senyor, no ens deixi mai; aquesta és l'esperança que posem en vós.*

La paraula del Senyor és sincera, / es manté fidel en tot el que fa; / estima el dret i la justícia, / la terra és plena del seu amor. R.

Els ulls del Senyor vetllen els qui el veneren, / els qui esperen en l'amor que els té; / ell els allibera de la mort, / i els retorna en temps de fam. R.

Tenim posada l'esperança en el Senyor, / auxili nostre i escut que ens protegeix. / Que el vostre amor, Senyor, no ens deixi mai; / aquesta és l'esperança que posem en vós. R.

Lectura de la segona carta de sant Pau a Timoteu (2Tm 1,8b-10)

Estimat: Tot el que has de sofrir juntament amb l'obra de l'Evangeli, suporta-ho amb la fortalesa que Déu ens dona. Ell ens ha salvat i ens ha cridat amb una vocació santa, no perquè les nostres obres ho hagin merescut, sinó per la seva pròpia decisió, per la gràcia que ens havia concedit per Jesucrist abans dels segles, i que ara ha estat revelada amb l'aparició de Jesucrist, el nostre salvador, que ha desposseït la mort del poder que tenia i, amb la Bona Nova de l'Evangeli, ha fet resplendir la llum de la vida i de la immortalitat.

✠ Lectura de l'Evangeli segons sant Mateu (Mt 17,1-9)

En aquell temps, Jesús prengué Pere, Jaume i Joan, el germà de Jaume, els dugué dalt una muntanya alta, i es transfigurà davant d'ells. La seva cara es tornà resplendent com el sol, i els seus vestits, blancs com la llum. També se'ls aparegueren Moisès i Elies, que conversaven amb ell. Pere va dir a Jesús: «Senyor, que n'estem, de bé, aquí dalt! Si voleu, hi faré tres cabanes, una per a vós, una per a Moisès i una altra per a Elies». Encara no havia acabat de dir això, quan els cobrí un núvol lluminós i del núvol estant una veu digué: «Aquest és el meu Fill, el meu estimat, en qui m'he complagut; escolteu-lo». En sentir-ho els deixebles, esglaiats, es prosternaren de front a terra. Jesús s'acostà, els tocà i els digué: «Aixequen-vos, no tingueu por». Ells alçaren els ulls i no veieren ningú més, sinó Jesús tot sol.

Mentre baixaven de la muntanya, Jesús els manà que no diguessin res a ningú d'aquella visió fins que el Fill de l'home no hagués ressuscitat d'entre els morts.

Lectura del llibre del Gènesi (Gén 12,1-4a)

En aquellos días, el Señor dijo a Abrán: «Sal de tu tierra, de tu patria, y de la casa de tu padre, hacia la tierra que te mostraré. Haré de ti una gran nación, te bendeciré, haré famoso tu nombre y serás una bendición. Bendeciré a los que te bendigan, maldeciré a los que te maldigan, y en ti serán benditas todas las familias de la tierra».

Abrán marchó, como le había dicho el Señor.

Salmo responsorial (32)

R. *Que tu misericordia, Señor, venga sobre nosotros, como lo esperamos de ti.*

La palabra del Señor es sincera, / y todas sus acciones son leales; / él ama la justicia y el derecho, / y su misericordia llena la tierra. R.

Los ojos del Señor están puestos en quien lo teme, / en los que esperan su misericordia, / para librar sus vidas de la muerte / y reanimarlos en tiempo de hambre. R.

Nosotros aguardamos al Señor: / él es nuestro auxilio y escudo. / Que tu misericordia, Señor, venga sobre nosotros, / como lo esperamos de ti. R.

Lectura de la segunda carta del apóstol san Pablo a Timoteo (2Tm 1,8b-10)

Querido hermano:

Toma parte en los padecimientos por el Evangelio, según la fuerza de Dios. Él nos salvó y nos llamó con una vocación santa, no por nuestras obras, sino según su designio y según la gracia que nos dio en Cristo Jesús desde antes de los siglos, la cual se ha manifestado ahora por la aparición de nuestro Salvador, Cristo Jesús, que destruyó la muerte e hizo brillar la vida y la inmortalidad por medio del Evangelio.

✠ Lectura del santo Evangelio según san Mateo (Mt 17,1-9)

En aquel tiempo, Jesús tomó consigo a Pedro, a Santiago y a su hermano Juan, y subió con ellos aparte a un monte alto. Se transfiguró delante de ellos, y su rostro resplandecía como el sol, y sus vestidos se volvieron blancos como la luz. De repente se les aparecieron Moisés y Elías conversando con él. Pedro, entonces, tomó la palabra y dijo a Jesús: «Señor, ¡qué bueno es que estemos aquí! Si quieres, haré tres tiendas: una para ti, otra para Moisés y otra para Elías». Todavía estaba hablando cuando una nube luminosa los cubrió con su sombra y una voz desde la nube decía: «Este es mi Hijo, el amado, en quien me complazco. Escuchadlo». Al oírlo, los discípulos cayeron de bruces, llenos de espanto. Jesús se acercó y, tocándolos, les dijo: «Levantaos, no temáis». Al alzar los ojos, no vieron a nadie más que a Jesús, solo.

Cuando bajaban del monte, Jesús les mandó: «No contéis a nadie la visión hasta que el Hijo del hombre resucite de entre los muertos».

COMENTARI

Transfigurats

Transfiguració de Crist (1487), de Giovanni Bellini. Museu de Capodimonte, Nàpols (Itàlia)

MN. JOAN RODRÍGUEZ I GÓMEZ

Canonge de la Catedral de Barcelona

La Quaresma és una imatge de la vida, té les seves etapes. El primer diumenge, el passat, contemplàvem Jesús al desert amb la seva quaresma de temptació i sacrifici. El segon diumenge, avui, el veiem transfigurat. La Quaresma, com la vida, és pujar muntanya amunt fins a fer el cim. El primer de la cordada és Jesús i, darrera seu, tots els homes i dones de bona voluntat de tots els temps. El cim de la Quaresma és la Pasqua. El cim de la vida és la resurrecció per viure eternament en Crist, «Per la Creu a la Glòria» com va escriure el teòleg suís Von Balthasar.

A mesura que anem pujant, ens transfigurem amb les noves perspectives que anem tenint, i el goig de cada pas és cada vegada més gran. L'ascètica de l'esforç i la constància ens fan nous, inèdits, sorprenents. És el que diu l'evangeli: «El seu rostre i els seus vestits es tornaren fulgurants» (Mt 17,2). És l'obra de la fe i de l'amor que a nosaltres ens fa veure Jesús des d'una altra dimensió: «Aquest és el meu Fill, l'estimat, el meu Predilecte. Escolteu-lo» (Mt 17,5). Amb la nova dimensió, amb la nova llum, les realitats de la vida es canvien. És una experiència única, trasbalsadora, impossible de dir en cap llenguatge humà. Estem com els Apòstols: «No sabien pas què dir. Es prosternaren de front a terra plens de gran temor» (Mt 17,6). No som cristians per iniciativa nostra com si després d'haver descobert Jesús decidíssim que ens convenia seguir-lo. No. Ell ens va sortir al pas i ens va cridar planerament. Ens vam sentir estimats per Déu.

La Quaresma és una escola de transfiguració. No es tracta de fer jocs de mans, ni d'alienar-nos, sinó d'aprendre a intuir la presència salvadora de Déu en tot i en tots. La Quaresma ens ensenya a veure Déu ara, aquí i arreu, i ens fa sentir amb els fets de la nostra història com Déu elabora l'obra de la Redempció. Sentim Déu amb la naixença, en la mort, en l'angoixa dels pares sense feina, en els joves que no troben habitatge, en els pagesos i els mariners que experimenten desatenció administrativa, en els sensesostre, en els que viuen la fam i la misèria...

Muntanya amunt! Quaresma i Transfiguració. Vida aprofitada profundament, plena d'alegria i d'esperança per a un mateix i per als altres, amb la certesa de la resurrecció.

VIDA DIOCESANA

Agenda

Divendres 27 de febrer - diumenge 1 de març. Pelegrinatge del Seminari a Roma i audiència amb el Papa.

Diumenge 1 de març - divendres 6 de març. Exercicis espirituals per a preveres a Caldes de Montbui.

Dimarts 4 de març, a les 10 h. Trobada pastoral de 2n d'ESO de les escoles de la diòcesi a Can Xammar, a l'Ametlla del Vallès.

Dissabte 7 de març, a les 10 h. Trobada catalana de professors de religió a Mataró.

Dissabte 7 de març, a les 10 h. Recés de diaques, aspirants i candidats a Can Xammar, a l'Ametlla del Vallès.

Diumenge 8 de març, a les 17 h. El bisbe Salvador presideix la Missa del 130è Romiatge arxiprestal de Sabadell a Montserrat.

22 de febrer, 120 adolescents i joves van participar en el recés Bartimeu organitzat per la Delegació de Joventut a Can Xammar, a l'Ametlla del Vallès.

Trobada Nacional d'Iniciació de la JOC al Parc de Vallparadís.

Diumenge 22, a la carpa del Parc de Vallparadís de Terrassa, els joves de la JOC de Catalunya van celebrar la Trobada Nacional d'Iniciació, treballant la violència a les aules amb el lema «Volem respecte en tots els aspectes».

Van aprofundir el tema en grups petits, van participar en la missa de la comunitat a la parròquia de Sant Josep de Terrassa i, a la tarda, van fer un acte reivindicatiu amb la lectura d'un manifest que va cridar l'atenció de diverses persones que passejaven pel parc.

53 adults es preparen per incorporar-se a l'Església. El diumenge 22 de febrer, a les 20 h, el bisbe Salvador va presidir a la Catedral el Ritu d'Elecció amb 53 adults de tot el territori diocesà, pas previ a rebre el Baptisme,

l'Eucaristia i la Confirmació en les properes celebracions de Pasqua. Es tracta d'un fenomen creixent d'incorporació d'adults a la fe de l'Església, després d'un procés de preparació acompanyat per mossens i catequistes.

Quatre nous candidats al diaconat permanent reben els ministeris de lector i acòlit.

Divendres 20 de febrer, a la parròquia de Sant Fèlix de Sabadell, el bisbe Salvador Cristau va conferir el ministeri de lector a Lluís Laliga, Quique Rodríguez i Robert Tévar, i el ministeri d'acòlit als mateixos i a Pedro Robles, tots quatre candidats al diaconat permanent. Lluís Laliga i Pedro Robles són de Rubí i col·laboren a Sant Pere de Rubí, Quique Rodríguez és de Sabadell i col·labora a Sant Fèlix, i Robert Tévar és de Terrassa i col·labora a la Catedral de Terrassa.

Notícies

Recés Bartimeu amb 120 adolescents i joves a Can Xammar. Del 20 al

CARTA DOMINICAL

† SALVADOR CRISTAU COLL
Obispo de Terrassa

Una sociedad necesitada de orientación

Mirando a nuestro alrededor vemos los cambios que se han producido en estos últimos años en nuestra sociedad. Cambios de todo tipo y en todos sentidos que, si bien por un lado nos han proporcionado importantes avances técnicos, médicos y científicos que contribuyen en gran medida al progreso y al bienestar de todos, parece, por otra parte, que en el nivel del pensamiento y de los valores en general vivimos inmersos en una cierta confusión, sobre todo en lo que respecta a algunos aspectos fundamentales de la persona y de la vida humana. Y no es fácil para los cristianos situarse en este contexto manteniendo su identidad y respetando a la vez modos de pensar y sensibilidades a veces muy diferentes.

El Concilio Vaticano II, en la constitución *Gaudium et Spes* sobre la Iglesia en el mundo actual, aportaba unas valiosas reflexiones sobre el ser humano, sobre la evolución del mundo presente, sobre el papel y la misión del hombre en el universo y sobre el destino último de las cosas y de la humanidad. Decía el Concilio: «Sin embargo, an-

te la actual evolución del mundo, cada día son más numerosos los que se plantean o los que emprenden con nueva penetración las cuestiones más fundamentales: ¿Qué es el hombre? ¿Cuál es el sentido del dolor, del mal, de la muerte, que, pese a tantos progresos hechos, todavía subsisten? ¿Qué valor tienen las victorias conseguidas a tan alto precio? ¿Qué hay después de esta vida temporal?» (GS, 10).

Es por eso que los cristianos, que creemos y sabemos que Jesucristo es la verdadera luz del mundo, nos sentimos llamados a ofrecer a los hombres y mujeres del mundo actual esta luz como siempre ha hecho la Iglesia desde que Jesús resucitado dijo a sus discípulos: «Id, pues, a todos los pueblos y haced discípulos míos, bautizándolos en el nombre del Padre y del Hijo y del Espíritu Santo, enseñándoles a guardar todo lo que os he mandado. Yo estaré con vosotros día tras día hasta el fin del mundo» (Mt 28,19-20).

Centrándonos en el tema de la educación, en estos días en que ya han comenzado las preins-

cripciones en las escuelas, nos sentimos responsables de recordar lo que supone la persona y el mensaje de Jesús para ayudar a construir personas con el convencimiento de que en Él encontrarán el sentido de la vida y podrán ser verdaderamente felices. El papa Benedicto XVI, en la misa solemne de inicio de su ministerio, el 24 de abril de 2005, nos decía dirigiéndose a los jóvenes y a todos: «¡No tengáis miedo de Cristo! Él no quita nada, y lo da todo. Quien se da a Él, recibe el ciento por uno.»

Es desde este convencimiento que en los planteamientos de toda escuela cristiana o de inspiración cristiana se ha tenido siempre presente a la persona de Cristo resucitado y los valores del Evangelio. Y en su ideario, en el centro de su planteamiento educativo la escuela cristiana propone el mensaje del Evangelio como un camino para crecer, como un proceso de maduración para la persona humana, respetando, por supuesto, la opción y los derechos de quienes profesan otra religión o tienen unos principios y valores diferentes. Por eso es importante que los padres y madres conozcan cuál es el criterio y el ideario de la escuela que eligen para sus hijos, entendiendo que siempre, ellos son los primeros responsables y principales protagonistas de la educación de sus hijos. Y que en esta educación la fe y Jesucristo no son un añadido, sino un elemento constitutivo y fundamental, que se encuentra en la base de la educación cristiana y se ofrece desde la libertad del ser humano.

BISBAT D TERRASSA

SEGUEIX-NOS A LES XARXES SOCIALS!!!

